

για την αναδιάρθρωση και το προσχέδιο του οργανισμού

Τον τελευταίο καιρό βλέπουμε άλλη μία προσπάθεια του κράτους να εφαρμόσει τον νόμο πλαίσιο 4009/11, με στόχο την αναδιάρθρωση του Πανεπιστημίου. Αυτή η προσπάθεια γίνεται με την επιδίωξη δημιουργίας νέου οργανισμού. Ο οργανισμός επί της ουσίας είναι το καταστατικό, η δομή λειτουργίας των ιδρυμάτων, ενώ η δημιουργία νέου θα πρέπει υποχρεωτικά να έρχεται σε πλήρη συμφωνία με τον νόμο πλαίσιο.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Την Πέμπτη 15/05 είχε καλεστεί η σύγκλητος του ε.κ.π.α., όπου θα συζητιόταν το προσχέδιο του οργανισμού. Εκεί ο πρύτανης, πιστός στις προσταγές του υπουργού, πέρασε πραξικοπηματικά (ακόμη και για τους αστικούς θεσμούς) το προσχέδιο χωρίς να γίνει ψηφοφορία. Όπως ήταν φυσικό, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες που βρίσκονταν εκείνη την ώρα στη σύγκλητο αντέδρασαν. Η απάντηση του «κυρίου» πελεγρίνη ήταν: «ξέρουμε ποιοι είστε και θα λάβουμε όλα τα νομικά μέτρα εναντίον σας».

Ας δούμε όμως τι ορίζει το προσχέδιο του οργανισμού που ψηφίστηκε την Πέμπτη. Προβλέπει: επιβολή διδάκτρων στους μεταπτυχιακούς φοιτητές, με βάση τις ορέξεις του Συμβουλίου Ιδρύματος (άρθρο Γ8, 1, ιβ), ανταποδοτικές φοιτητικές υποτροφίες, που σημαίνει άμισθη εργασία για το Πανεπιστήμιο με αντάλλαγμα δυνατότητα σπουδών (α. Ζ4, 3), περαιτέρω σύνδεση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και της έρευνας με την ιδιωτική πρωτοβουλία, προς όφελος φυσικά των αναγκών του κεφαλαίου (α. ΙΑ6), ενώ για να βγει ο τελικός βαθμός ενός μαθήματος, υποχρεωτικά, θα πρέπει λαμβάνεται υπόψη τόσο το αποτέλεσμα στην εξεταστική όσο και εργασίες και πρόοδοι, δηλαδή θα αξιολογούμαστε σε όλη τη διάρκεια του εξαμήνου (α. Ι7, 4γ).

Ακόμη, στο προσχέδιο του οργανισμού, προβλέπονται πειθαρχικές ποινές για φοιτητές και φοιτήτριες με τις πιο ασήμαντες αφορμές (α. Θ2 και Θ3), δημιουργία προγραμμάτων σπουδών με αλυσίδες μαθημάτων και με πιστωτικές μονάδες (α. Δ4, 1 και Δ1, 1α), ανάληψη της φύλαξης των σχολών από ιδιωτικές εταιρείες security (α. ΙΑ, 5), αντικατάσταση έντυπων συγγραμμάτων από ηλεκτρονικά (α. Δ10, 1) και ίδρυση σχολών δια βίου μάθησης, όπου θα πρέπει να σπουδάσουμε (πιθανότατα με δίδακτρα) για δήθεν επανακατάρτιση (α. Β5). Τέλος, εμποδώνεται η ύπαρξη συμβουλίου ιδρύματος, το οποίο περιλαμβάνει και εξωπανεπιστημιακούς ιδιώτες-επιχειρηματίες, και έχει υπερεξουσίες. Συγκεκριμένα το συμβούλιο ιδρύματος ελέγχει την δομή, την λειτουργία και τα οικονομικά του πανεπιστημίου, αποφασίζει για την κατάργηση ή την συγχώνευση

τμημάτων, ενισχύει ακόμη περισσότερο την σύνδεση με τα ιδιωτικά συμφέροντα και άλλα (α. Γ6, Γ7, Γ8).

Είναι σαφέστατο ότι όλες αυτές οι αλλαγές έχουν ως στόχο την ενίσχυση της παρουσίας του ιδιωτικού κεφαλαίου μέσα στα Πανεπιστήμια και την περαιτέρω σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά. Ακόμη, βλέπουμε ότι το κράτος θέλει να εκμηδενίσει τα έξοδα του για τα Πανεπιστήμια, μετακυλώντας το κόστος φοίτησης στις πλάτες μας. Τέλος, προωθείται η εντατικοποίηση των σπουδών και η πειθάρχηση, με στόχο την πλήρη υποδούλωση των φοιτητών/τριων στις προσταγές του κράτους και του κεφαλαίου.

Εμείς από τη μεριά μας, αντιλαμβανόμαστε ότι **το Πανεπιστήμιο ουδέποτε υπήρξε ένας ουδέτερος δημόσιος χώρος, ελεύθερης διακίνησης ιδεών και γνώσης**. Ανέκαθεν αποτελούσε ένα κάτεργο για τους εργολαβικούς υπαλλήλους (π.χ. καθαρίστριες), οι οποίοι ήταν ανύπαρκτοι για τα μάτια των διάφορων καθηγητάδων αλλά και των φοιτητών/φοιτητριών. Ακόμη θεωρούμε ότι **το Πανεπιστήμιο είναι δίαυλος της κρατικής γνώσης σε μεγάλο μέρος της κοινωνίας και άλλος ένας χώρος αναπαραγωγής της καπιταλιστικής πραγματικότητας και ενσωμάτωσης των αξιών και των σημασιών της**. Παρ' όλα αυτά αναγνωρίζουμε ότι η αναδιάρθρωση, με την ιδιωτικοποίηση και την εντατικοποίηση που θα επιφέρει, μόνο αρνητική μπορεί να είναι και τασσόμαστε κάθετα εναντίον της.

Προτάσσουμε την δημιουργία ενεργών κοινοτήτων αγώνα μέσα στα Πανεπιστήμια, με μαζικές γενικές συνελεύσεις, πρωτοβουλίες φοιτητών/φοιτητριών και εργαζομένων, αλλά και έξω από αυτά, για **να αντισταθούμε στην υποτίμηση των ζωών μας και στην επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού**.

